KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.6.2009
KOM(2009) 255 wersja ostateczna

2009/0073 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia porozumienia między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania porozumienia między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

UZASADNIENIE

1. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

Artykuł 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej[1] przewiduje, że w działaniach agencji uczestniczą kraje włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. Szczegółowe zasady ich uczestnictwa zostaną określone w dalszych porozumieniach, które zostaną zawarte między Wspólnotą Europejską a tymi krajami.

W dniu 15 lutego 2007 r. Wspólnota Europejska oraz Republika Islandii i Królestwo Norwegii zawarły porozumienie w sprawie uczestnictwa tych państw w działaniach agencji[2].

W dniu 26 października 2004 r. Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Konfederacja Szwajcarska podpisały umowę dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (zwaną dalej „umową w sprawie Schengen"). Dnia 1 marca 2008 r. wspomniana umowa w sprawie Schengen weszła w życie[3].

Artykuł 16 umowy w sprawie Schengen stanowi, że Liechtenstein zostanie włączony do dorobku Schengen na mocy protokołu do umowy w sprawie Schengen, który określi prawa i zobowiązania każdej z umawiających się stron. Protokół został podpisany w dniu 28 lutego 2008 r. i powinien zostać zawarty w 2009 r.

Aby uniknąć konieczności prowadzenia oddzielnych negocjacji i zwiększyć efektywność działań, Liechtenstein został włączony do negocjacji w sprawie jego uczestnictwa w agencji przed zawarciem protokołu. Porozumienie w sprawie warunków uczestnictwa w agencji nie będzie miało zastosowania do Liechtensteinu do dnia wprowadzenia w życie protokołu.

W następstwie upoważnienia udzielonego Komisji w dniu 11 marca 2008 r. prowadzone były negocjacje ze Szwajcarią i Liechtensteinem. W dniu 19 stycznia 2009 r. zakończono negocjacje i parafowano projekt porozumienia.

Państwa członkowskie otrzymywały informacje i konsultowano się z nimi na posiedzeniach Grupy Roboczej ds. Granic oraz Grupy Roboczej ds. EFTA w ramach Rady.

Podstawę prawną dla porozumienia stanowi art. 62 ust. 2 lit. a) oraz art. 66 w związku z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu WE.

Dołączone wnioski stanowią narzędzia prawne umożliwiające podpisanie i zawarcie przedmiotowego porozumienia. Rada podejmie decyzję w tej sprawie kwalifikowaną większością głosów. Parlament Europejski będzie musiał wyrazić formalną opinię w sprawie zawarcia porozumienia zgodnie z art. 300 ust. 3 Traktatu WE.

---

[1] Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 1.
[2] Dz.U. L 188 z 20.7.2007, str. 15.
[3] Dz.U. L 53 z 27.2.2008, str. 52.

2. WYNIKI NEGOCJACJI

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte, a projekt porozumienia w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej może zostać zaakceptowany przez Wspólnotę.

Ostateczną treść projektu porozumienia można podsumować w następujący sposób:

Cel i zakres stosowania

Porozumienie ustanawia wyraźne, jednoznaczne i wiążące prawa i obowiązki, które mają zapewnić skuteczne uczestnictwo Szwajcarii i Liechtensteinu w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Porozumienie dotyczy następujących kwestii: ograniczonego prawo głosu dla przedstawicieli Szwajcarii i Liechtensteinu w zarządzie agencji, udziału finansowego Szwajcarii i Liechtensteinu w budżecie agencji, ochrony i poufności danych, statusu prawnego agencji w Szwajcarii i Liechtensteinie, odpowiedzialności agencji, uznania przez Szwajcarię i Liechtenstein właściwości Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wobec agencji, przywilejów i immunitetów agencji i jej pracowników oraz możliwości zatrudnienia obywateli Szwajcarii i Liechtensteinu przez dyrektora zarządzającego agencją w ramach umowy.

Szczególną sytuację Danii, Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule.

Deklaracje

Do umowy dołączono inne wspólne deklaracje dotyczące:

- prawa głosu, oraz

- stosowania przepisów o odpowiedzialności cywilnej w związku z rozmieszczeniem zespołów szybkiej interwencji na granicy.

3. PODSUMOWANIE

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

– przyjęła decyzję o podpisaniu porozumienia w imieniu Wspólnoty i upoważniła przewodniczącego Rady do wyznaczenia w tym celu należycie umocowanej osoby (lub osób);

– zatwierdziła, po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, załączone porozumienie między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania porozumienia między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) oraz art. 66 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej[4] przewiduje, że w działaniach agencji uczestniczą kraje włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. Zasady ich uczestnictwa zostaną określone w dalszych porozumieniach, które zostaną zawarte między Wspólnotą a tymi krajami.

(2) Po udzieleniu Komisji upoważnienia w dniu 11 marca 2008 r. przeprowadzono i zakończono negocjacje z Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu dotyczące porozumienia w sprawie warunków uczestnictwa tych dwóch krajów w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii.

(3) Porozumienie, które zostało parafowane w dniu 19 stycznia 2009 r., powinno zostać podpisane, z zastrzeżeniem możliwości jego zawarcia w terminie późniejszym, a wspólne deklaracje powinny zostać zatwierdzone.

(4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja jest oparta na dorobku Schengen w rozumieniu przepisów tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, Dania powinna podjąć decyzję o wprowadzeniu niniejszego instrumentu do własnego prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji przez Radę.

---

[4] Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

(5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen[5]. Dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związane ani jej nie podlega.

(6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie stosuje się do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen[6]. Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani nie jest objęta jej stosowaniem,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie porozumienia między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia tego porozumienia.

Teksty porozumienia oraz wspólnych deklaracji stanowią załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania porozumienia w imieniu Wspólnoty, pod warunkiem jego zawarcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[5] Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.
[6] Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

2009/0073 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia porozumienia między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 66 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[7]

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej[8] przewiduje, że w działaniach agencji uczestniczą kraje włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. Zasady ich uczestnictwa zostaną określone w dalszych porozumieniach, które zostaną zawarte między Wspólnotą a tymi krajami.

(2) Po udzieleniu Komisji upoważnienia w dniu 11 marca 2008 r. prowadzono i zakończono negocjacje z Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu dotyczące porozumienia w sprawie warunków uczestnictwa tych dwóch krajów w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii.

(3) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja jest oparta na dorobku Schengen w rozumieniu przepisów tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, Dania powinna podjąć decyzję

---

[7] Dz.U. C…

[8] Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

o wprowadzeniu niniejszego instrumentu do własnego prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji przez Radę.

(4) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen[9]. Dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związane ani jej nie podlega.

(5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie stosuje się do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen[10]. Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani nie jest objęta jej stosowaniem,

(6) Porozumienie powinno zostać zawarte,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Porozumienie między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

Tekst porozumienia został załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia w imieniu Wspólnoty dokumentu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 9 ust. 4 protokołu, w celu wyrażenia zgody Wspólnoty na związanie się postanowieniami porozumienia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[9] Dz.U L 131 z 1.6.2000, s. 43
[10] Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

POROZUMIENIE

między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej "Szwajcarią", i

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, zwane dalej „Liechtensteinem",

z drugiej strony,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę podpisaną dnia 26 października 2004 r. między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, zwaną dalej „umową",

UWZGLĘDNIAJĄC protokół podpisany dnia 28 lutego 2008 r. między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, zwany dalej „protokołem",

UWZGLĘDNIAJĄC wspólną deklarację Unii Europejskiej, Wspólnoty Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej i Księstwa Liechtensteinu w sprawie Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskie, załączoną do wyżej wspomnianego protokołu,

UWZGLĘDNIAJĄC porozumienie między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej[11],

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

(1) Wspólnota Europejska ustanowiła rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004[12] z dnia 26 października 2004 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem") Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii (zwaną dalej „agencją").

(2) Rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu umowy i protokołu.

---

[11] Dz.U. L 188 z 20.7.2007, s. 19.

[12] Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

(3) Rozporządzenie potwierdza, że kraje włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen uczestniczą w pełni w działaniach agencji, choć z ograniczonymi prawami głosu.

(4) Księstwo Liechtensteinu nie posiada granic zewnętrznych, do których ma zastosowanie kodeks graniczny Schengen.

(5) Umowa i protokół nie określają warunków włączenia Szwajcarii i Liechtensteinu w działania nowych organów powołanych przez Unię Europejską w ramach dalszego rozwijania dorobku Schengen, dlatego niektóre aspekty tego włączenia w działania agencji powinny zostać określone w dodatkowym porozumieniu zawartym przez strony umowy i protokołu,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zarząd

1. Szwajcaria i Liechtenstein są reprezentowane w zarządzie agencji, jak określono w art. 21 ust. 3 rozporządzenia.

2. Szwajcaria ma prawo głosu:

   (a) w zakresie decyzji dotyczących szczególnych działań przeprowadzanych na jej granicach zewnętrznych. Wnioski w sprawie takich decyzji wymagają ich poparcia w głosowaniu przez przedstawicieli tego państwa w zarządzie;

   (b) w zakresie decyzji w sprawie szczególnych działań zgodnie z art. 3 (wspólne działania i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych), art. 7 (zarządzanie wyposażeniem technicznym), art. 8 (wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych) oraz art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze (wspólne działania dotyczące powrotów), przeprowadzanych w oparciu o zasoby ludzkie i wyposażenie udostępnione przez Szwajcarię;

   (c) w zakresie decyzji w sprawie analizy ryzyka (opracowanie wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka), bezpośrednio dotyczących Szwajcarii, zgodnie z art. 4;

   (d) w zakresie decyzji w sprawie szkoleń zgodnie z art. 5, z wyłączeniem ustanowienia podstawowego programu szkoleń.

3. Liechtenstein ma prawo głosu:

   (a) w zakresie decyzji w sprawie szczególnych działań zgodnie z art. 3 (wspólne działania i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych), art. 7 (zarządzanie wyposażeniem technicznym), art. 8 (wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych) oraz art. 9 ust. 1 zdanie pierwsze (wspólne działania

dotyczące powrotów), przeprowadzanych w oparciu o zasoby ludzkie i wyposażenie udostępnione przez Lichtenstein;

(b) w zakresie decyzji w sprawie analizy ryzyka (opracowanie wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka), bezpośrednio dotyczących Liechtensteinu, zgodnie z art. 4;

(c) w zakresie decyzji w sprawie szkoleń zgodnie z art. 5, z wyłączeniem ustanowienia podstawowego programu szkoleń.

Artykuł 2

Udział finansowy

Szwajcaria wpłaca do budżetu agencji wkład w wysokości kwoty procentowej określonej w art. 11 ust. 3 umowy.

Liechtenstein wpłaca do budżetu agencji wkład w wysokości określonej w art. 3 protokołu, który odnosi się do metody obliczania wkładu określonej w art. 11 ust. 3 umowy.

Artykuł 3

Ochrona i poufność danych

1. Przy przekazywaniu władzom Szwajcarii i Liechtensteinu danych przez agencję ma zastosowanie dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[13] .

2. Przy przekazywaniu agencji danych przez władze Szwajcarii i Liechtensteinu zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych[14].

3. Szwajcaria i Liechtenstein przestrzegają zasad poufności dokumentów będących w posiadaniu agencji, jak określono w regulaminie wewnętrznym zarządu.

Artykuł 4

Status prawny

Agencja posiada osobowość prawną na mocy prawa Szwajcarii i Liechtensteinu oraz zdolność do wszelkich czynności prawnych w Szwajcarii i Liechtensteinie przyznanych osobom prawnym na mocy prawa Szwajcarii i Liechtensteinu. Agencja może w szczególności

---

[13] Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.
[14] Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz występować jako strona w postępowaniach sądowych.

Artykuł 5

Odpowiedzialność

Odpowiedzialność agencji regulowana jest zgodnie z art. 19 ust. 1, 3 i 5 rozporządzenia.

Artykuł 6

Trybunał Sprawiedliwości

1. Szwajcaria i Liechtenstein uznają właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wobec agencji, zgodnie z art. 19 ust. 2 i 4 rozporządzenia.

2. Spory dotyczące odpowiedzialności cywilnej będą rozwiązywane zgodnie z art. 10b ust. 4 rozporządzenia zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy[15].

Artykuł 7

Przywileje i immunitety

1. Szwajcaria i Liechtenstein będą stosowały w odniesieniu do agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, który stanowi załącznik III do niniejszego porozumienia.

2. Załącznik do niniejszego porozumienia, w tym w odniesieniu do Szwajcarii dodatek w sprawie warunków stosowania protokołu o przywilejach i immunitetach, stanowi integralną część niniejszego porozumienia.

Artykuł 8

Pracownicy

1. Szwajcaria i Liechtenstein stosują przepisy dotyczące personelu agencji przyjęte zgodnie z Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich.

2. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele Szwajcarii i Liechtensteinu

[15] Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30.

korzystający z pełni praw obywatelskich mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez dyrektora wykonawczego agencji.

3. Obywatele Szwajcarii i Liechtensteinu nie mogą jednak zostać wyznaczeni na stanowisko dyrektora wykonawczego agencji lub jego zastępcy.

4. Obywatele Szwajcarii i Liechtensteinu nie mogą zostać wybrani na stanowisko przewodniczącego zarządu lub jego zastępcy.

Artykuł 9

Wejście w życie

1. Funkcję depozytariusza niniejszego porozumienia pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

2. Wspólnota Europejska, Szwajcaria i Liechtenstein zatwierdzają niniejsze porozumienie zgodnie ze swoimi własnymi procedurami.

3. Wejście w życie niniejszego porozumienie wymaga zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską i przynajmniej jedną z pozostałych Stron porozumienia.

4. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w odniesieniu do wszystkich Stron niniejszego porozumienia w pierwszym dniu pierwszego miesiąca następującego po złożeniu dokumentów zatwierdzających u depozytariusza.

5. W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze porozumienie obowiązuje od daty wejścia w życie protokołu.

Artykuł 10

Okres obowiązywania i rozwiązanie porozumienia

1. Przedmiotowe porozumienie zostaje zawarte na czas nieokreślony.

2. Porozumienie przestaje obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od momentu wypowiedzenia go przez Szwajcarię lub od przyjęcia decyzji Rady Unii Europejskiej, lub też wygasa w inny sposób zgodnie z procedurami opisanymi w art. 7 ust. 4, art. 10 lub art. 17 porozumienia.

3. Porozumienie przestaje obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od momentu wypowiedzenia go przez Liechtenstein lub od przyjęcia decyzji Rady Unii Europejskiej, lub też wygasa w inny sposób zgodnie z procedurami opisanymi w art. 3, art. 5 ust. 4, art. 11 ust. 1 lub ust. 3 porozumienia.

Niniejsze porozumienie, jak również załączone do niego wspólne deklaracje, sporządzone są w jednym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim,

szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej

W imieniu Księstwa Lichtensteinu

ZAŁĄCZNIK

(Artykuł 7)

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 28 Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich Wspólnoty te oraz Europejski Bank Inwestycyjny korzystają na terytorium państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

PODJĘŁY następujące postanowienia, załączone do niniejszego Traktatu:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 1

Lokale i budynki Wspólnot są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie lub wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Wspólnot nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub prawnego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Wspólnot są nietykalne.

Artykuł 3

Wspólnoty, ich aktywa, przychody i inne mienie jest zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich. Rządy państw członkowskich, wszędzie tam gdzie jest to możliwe, podejmują odpowiednie środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomego, w przypadku, gdy Wspólnoty dokonują, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Wspólnot.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Wspólnoty są zwolnione z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do ich użytku służbowego: przedmioty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium państwa, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach zatwierdzonych przez rząd tego państwa.

Wspólnoty są także zwolnione z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do swoich publikacji.

Artykuł 5

Europejska Wspólnota Węgla i Stali może posługiwać się dowolną walutą oraz prowadzić rozliczenia w dowolnej walucie.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I *LAISSEZ-PASSER*

Artykuł 6

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów, instytucje Wspólnoty korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Wspólnot nie podlegają cenzurze.

Artykuł 7

1. *Laissez-passer* w postaci, która jest określona przez Radę, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Wspólnot przez szefów tych instytucji. Te *laissez-passer* wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot. Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie *laissez-passer* jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

2. Nadal stosuje się postanowienia art. 6 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w stosunku do członków i pracowników instytucji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego Traktatu posiadają *laissez-passer* przewidziane w tym artykule, do czasu stosowania postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 8

Swoboda przepływu członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym ani innym.

W zakresie kontroli celnej i walutowej członkom Parlamentu Europejskiego przyznaje się:

a) ze strony własnego rządu – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;

b) ze strony rządów innych państw członkowskich – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 9

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 10

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

a) na terytorium swojego państwa – z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

b) na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków Parlamentu Europejskiego podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku; immunitet nie może również stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek z jego członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 11

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Wspólnot, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Wspólnot.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNICY I INNI PRACOWNICY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 12

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na swoją przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot:

a) z zastrzeżeniem przepisów Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Wspólnot oraz,

z drugiej strony, właściwości Trybunału w sporach między Wspólnotami a ich urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonywanych przez nich czynności służbowych, obejmującego również sowa wypowiedziane lub napisane. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji,

b) wraz ze współmałżonkami oraz członkami rodziny pozostającymi na utrzymaniu nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców;

c) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;

d) korzystają z prawa przywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;

e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w państwie, którego są obywatelami, na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny.

Artykuł 13

Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot objęci są podatkiem na rzecz Wspólnot od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Wspólnoty zgodnie z warunkami i procedurą określoną przez Radę, stanowiącą na wniosek Komisji.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Wspólnoty.

Artykuł 14

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Wspólnot, uznaje się, że urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Wspólnot, i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Wspólnot zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania i kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem, że kraj ten należy do Wspólnot. Niniejsze postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie, w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w akapicie pierwszym, znajdujące się na terytorium, na którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie. W celu ustalenia takiego podatku takie mienie uznaje się za znajdujące się w kraju zamieszkania do celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz

ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Wspólnot.

Artykuł 16

Rada, stanowiąc na wniosek Komisji i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określa kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot, do których stosują się postanowienia art. 12, art. 13 akapit drugi i art. 14, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników w poszczególnych kategoriach przekazywane są okresowo rządom państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH

Artykuł 17

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Wspólnot, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym państw trzecich akredytowanych przy Wspólnotach.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 18

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Wspólnot wyłącznie w interesie Wspólnot.

Każda instytucja Wspólnot powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, jeśli uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Wspólnot.

Artykuł 19

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje wspólnotowe współpracują z właściwymi władzami zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 20

Artykuły 12–15 i 18 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 21

Artykuły 12-15 i artykuł 18 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarza i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości oraz członków i sekretarza Sądu Pierwszej Instancji, bez uszczerbku dla postanowień art. 3 Protokołu ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu ustanawiającego statut Banku.

Europejski Bank Inwestycyjny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 23

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, nie naruszając postanowień Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Centralny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze w związku z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane, w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Powyższe postanowienia stosują się także do Europejskiego Instytutu Walutowego. Jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia jakichkolwiek obciążeń.

Dodatek do załącznika

Warunki stosowania w Szwajcarii Protokołu o przywilejach i immunitetach

1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (zwanym dalej „protokołem") powinny być rozumiane jako obejmujące również Szwajcarię, chyba iż poniższe przepisy stanowią inaczej.

2. Zwolnienie agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od towarów i usług (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie art. 3 akapit drugi protokołu poprzez jego zwrot. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot podatku VAT następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Co do zasady wnioski są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku o zwrot i odpowiednich dowodów zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu agencji

W odniesieniu do art. 13 akapit drugi protokołu, Szwajcaria zgodnie z zasadami swoich wewnętrznych przepisów prawnych zwalnia urzędników i innych pracowników agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. (Dz.U. WE nr L 74 z 27.3.1969, s. 1) z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Wspólnotę i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Do celów stosowania art. 14 protokołu Szwajcaria nie jest uznawana za państwo członkowskie w znaczeniu pkt 1 niniejszego dodatku.

Urzędnicy oraz inni pracownicy agencji, a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Wspólnoty, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest jedynym organem właściwym do rozstrzygania wszelkich kwestii dotyczących stosunków między agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. (Dz.U. L 56, 4.3.1968, s. 1) oraz pozostałych przepisów prawa wspólnotowego ustalających warunki pracy.

WSPÓLNA DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ ORAZ RZĄDU KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I RZĄDU LIECHTENSTEINU DOTYCZĄCA POROZUMIENIA W SPRAWIE WARUNKÓW UCZESTNICTWA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I KSIĘSTWA LIECHTENSTEINU W DZIAŁANIACH EUROPEJSKIEJ AGENCJI ZARZĄDZANIA WSPÓŁPRACĄ OPERACYJNĄ NA ZEWNĘTRZNYCH GRANICACH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII

Wspólnota Europejska,

Rząd Konfederacji Szwajcarskiej

i

Rząd Księstwa Liechtensteinu**,**

Zawierając porozumienie w sprawie warunków uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej i Księstwa Liechtensteinu w działaniach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004,

Niniejszym wspólnie oświadczają, że:

Prawa głosu przyznane w wymienionym porozumieniu uzasadnione są szczególnymi stosunkami ze Szwajcarią i Liechtensteinem ze względu na włączenie tych państw we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

Przyznanie tego prawa głosu ma wyjątkowy charakter wynikający ze szczególnego charakteru współpracy Schengen i szczególnego statusu Szwajcarii i Liechtensteinu.

Z tego względu nie może być ono postrzegane jako prawny lub polityczny precedens dla jakiejkolwiek innej dziedziny współpracy pomiędzy stronami wymienionego porozumienia lub dla udziału innych państw trzecich w działaniach innych agencji unijnych.

Korzystanie z tego prawa głosu w żadnych okolicznościach nie może dotyczyć decyzji o charakterze regulacyjnym lub prawodawczym.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA STOSOWANIA PRZEPISÓW O ODPOWIEDZIALNOŚCI CYWILNEJ

W przypadku rozmieszczenia zespołów szybkiej interwencji na granicy w ramach Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej zastosowanie mają art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych urzędników.